

Adriana Sobolewska, Dżungla (The Voice of Pola)

Znów mam ten niespokojny sen
Chcę wczesnie wstać i szybko biec
Czuję, że Ty wiesz

Że zbiera się nad nami mgła
Że chyba mam to w DNA
Pragnę zmian, zmian, zmian

Nie uchronimy się
Prawda nas wytropi
Jak ten dziki zwierz
Teraz im musimy spojrzeć w oczy

Nie da się zatrzymać mnie
Uciekam, a Ty walcz jak lew
Skaczę po lianach
Chodzę po ścianach
Robię co chcę

Nie da się zatrzymać mnie
Uciekam, bo znudziło się
Łatwo mnie spłoszyć
Trudno oswoić
Robię co chcę

Nie da się zatrzymać mnie
Uciekam, bo znudziło się
Łatwo mnie spłoszyć
Trudno oswoić
Robię co chcę

Dżungla znów burzy we mnie krew
W mych kocich oczach jawisz się jako wspomnienie

Rozum mówi A
Instynkt mówi B
Mam dla siebie czas
I robię to co chcę
Nie wiem co to da
Czy tak będzie okay
Będzie lżej, lżej, lżej

Nie da się zatrzymać mnie
Uciekam, bo znudziło się
Łatwo mnie spłoszyć
Trudno oswoić
Robię co chcę

I tylko przejdę
Przez tropikalny deszcz
Ostatnich łez, łez, łez

Do końca nie znam
Samej siebie
Naprawdę nie znam
Ale wiem, że
Czas się pożegnać
Z wczorajszym dniem

Nie da się zatrzymać mnie
Uciekam, bo znudziło się
Łatwo mnie spłoszyć
Trudno oswoić
Robię co chcę

Nie da się zatrzymać mnie
Uciekam, bo znudziło się
Łatwo mnie spłoszyć
Trudno oswoić
Robię co chcę